

3

Afgoderij en haar gevolg

Ezechiël 8 en 9

INLEIDING

In het achtste hoofdstuk wordt de profeet getoond hoezeer zijn volk van God is weggedwaald. Er wordt afgoderij bedreven: thuis, maar ook in Gods tempel! In het negende hoofdstuk lezen we Gods antwoord daarop. Dat is tweeledig. De mensen die treuren over het verval worden gespaard. Maar er blijkt ook eens een eind te komen aan Gods geduld.

Aan de haren er bij gehaald

Hoofdstuk 8, vs. 1-5. De oudsten van Juda komen bij Ezechiël op bezoek. Ze zullen wel gekomen zijn om de HEERE om raad te vragen. (In ballingschap hadden de ambtenaren van de koning van Juda geen zeggenschap meer, en zal het gezag van de oudsten weer toegenomen zijn.) Terwijl zij voor hem zitten, valt de hand van de Heere HEERE op Ezechiël. Dat is een onverhoeds gebeuren! De heerlijkheid van de HEERE verschijnt opnieuw aan hem (vgl. hfdst. 1). De profeet wordt bij het haar genomen. Dat zal vermoedelijk figuurlijk moeten worden opgevat; de woorden 'gezichten Gods' duiden er namelijk op, dat hij door middel van een visioen ziet wat in Jeruzalem gebeurt.

Gruwelen zien

Vs. 6. Het eerste wat bij de noorderpoort van de stad opvalt, is een beeld! Het is daar geplaatst om de gunst van een afgod te verwerven. Dat wekt de naijver van God op. Dat duldt de HEERE niet bij Zijn volk! Een afgodsbeeld verdraagt zich niet met de heerlijkheid des HEEREN. De HEERE maakt Ezechiël er opmerkzaam op. Door het plaatsen van zo'n beeld is het verbond met de HEERE gebroken! Het volk is op deze manier niet meer een afgezonderd volk. Niet meer heilig apart temidden van de heidenvolken. Het is in Gods oog een grote gruwel. Temeer, omdat er bij het volk een Godvijandige bedoeling achter steekt: Ze hebben het beeld geplaatst, opdat (met het doel dat) Ik ver wegga van Mijn heiligdom. (Vgl. wat er gebeurt Ez. 10: 18 en 19. Het ontrouwe volk krijgt waar het om vraagt: de heerlijkheid des HEEREN verlaat de tempel en de stad!)

Andere goden voor Gods aangezicht

Vs. 7-12. Gebracht voor de voorhof van de tempel, moet de profeet een holte in de muur 'uitgraven' = vergroten? (vgl. vs. 7 en 8). Er blijkt een deur achter die muur te zijn. (Zegt dat iets over de 'muur van verwijdering' die er inmiddels opgetrokken is tussen God en Zijn volk?) Op Gods bevel opent hij de deur. Hij komt in een zaal die rondom is beschilderd met afbeeldingen. Hij ziet meteen dat het geen gewone afbeeldingen zijn. Het zijn stuk voor stuk schilderijen van afgoden. De portretten van deze afgoden vertonen veel overeenkomst met beesten (zoals in Egypte vaak te zien was) of met mensen (vgl. het tweede gebod).

Slechte voorbeelden

In het vertrek bevinden zich zeventig mannen. Ze bewieroken en aanbidden de geportretteerde afgoden (wieroken en bidden gaan vaak samen op)! Het zijn niet de eersten die besten die zich zo gruwelijk te buiten gaan. Het zijn oudsten: vooraanstaanden, leidinggevend van het volk van Juda (vgl. vs. 1)! En hun aanvoerder is een nakomeling van Safan, de man die de godvrezende koning Josia terzijde heeft gestaan! De voormannen van het volk geven een gruwelijk voorbeeld. Slecht voorbeeld doet slecht volgen!

Huisafgoderij

Men bedrijft de afgodendienst trouwens niet alleen gemeenschappelijk in de voorhof van de tempel. Het gebeurt ook in de eigen huizen, in de eigen binnenkamers (vs. 12). In het donker: het kan het daglicht blijkbaar niet verdragen! Zo doortrekt het kwaad van de afgodendienst het hele leven.

Ze hebben hun argumenten en verontschuldigungen klaar liggen. Ze hebben de God van Israel afgeschreven: 'De HEERE ziet ons niet, de HEERE heeft het land verlaten.' En dus hebben ze hun heil maar bij andere goden gezocht. En dus houdt men zich niet meer aan Gods geboden: men laat zich leiden door eigen wil, lust en begeerte. Zo krijgt God tenslotte de schuld van hun gruwelijke praktijken.

Gods huis een afgodenkuil

Vs. 13-17. Bij de poort van het huis des HEEREN zitten vrouwen te wenen over het sterven van de afgod Thammuz (vs 14). Thammuz is een Babylonische 'seizoengod'. Wanneer de hitte van de zomer nadert, sterft hij en daalt af in de onderwereld, om vervolgens te herleven voor het begin van de regenperiode; Thammuz zou er voor zorgen dat bij regenval de hele natuur weer 'herleeft'. Zelfs bij het huis des HEEREN toont men openlijk dat men de vruchtbaarheid van het land van de afgoden verwacht!

En nóg is het ergste niet vertoond. Op het voórplein tussen het brandofferaltaar en het voorste vertrek van de tempel, het Heilige, liggen vijftwintig mannen geknield in aanbidding voor de zon (de zon werd vaak als afgod aanbeden in die dagen). Het staat er cru: ze liggen daar gebogen voor de zon, met hun achterwerk naar Gods tempel, naar de HEERE Zelf toe. Grover kan het al niet! (vs. 16).

Schokkend is de geestelijke toestand van het volk in de stad Jeruzalem. Maar daar niet alleen! In heel Juda wordt de HEERE en Zijn dienst geweld (anders vertaald: wrevel) aangedaan (vs. 17). En het woord 'wrevel' doet denken aan Gen. 6:11 en 13. De aarde was voor de zondvloed vervuld met 'wrevel'. De toestand van het volk van Juda leek op die in Noachs dagen! Eén van de rituelen, waardoor God vertoornd wordt, staat met name genoemd: het aan de neus hangen van wijnranken (de betekenis van dit vruchtbaarheidsritueel is onduidelijk).

Ik zal niet sparen

Vs. 18. De woorden van dit vers spreken voor zichzelf, in al hun ontzagwekkendheid. De tijd van geduld van God blijkt voorbij. God zal Zijn volk niet sparen! De redenen liggen in de voorgaande verzen voor het oprapen: daarom!

Hoofdstuk 9, vs. 1-2. Er worden vooraanstaande mannen bijeengeroepen om straf over de stad te oefenen. 'Elk met zijn verdervend wapen in zijn hand.' Zes mannen komen het tempelplein op, gewapend en wel. Een zevende is anders gekleed (in priesterkleding) en anders uitgerust. Hij draagt schrijfgerei bij zich.

Betekend ten leven

Vs. 3-4. De HEERE draagt er zorg voor dat een deel van het volk wordt gespaard. De 'schrijver' krijgt opdracht om eerst de stad door te gaan. Alle mensen die zuchten en roepen vanwege de gruwelen in de stad moeten worden voorzien van een teken. Deze 'schrijver' vertoont een schaduw van Christus! Gekleed in priesterlijk gewaad, mag hij een teken van leven aanbrengen bij deze en gene! 'Bij mensen die leed dragen over de verregaande verworping in land, stad en tempel'. Die waren er ook in die dagen, zoals ten tijde van Elia er 7000 waren die hun knieën voor Baäl niet gebogen hadden. De gedachte wordt vaak in de Schrift gevonden dat er een rest is van het verbondsvolk, die door genade trouw blijft aan de HEERE (vgl. Zef. 3:12; Rom. 9:27 en N.G.B. art. 27): 'Christus is een eeuwig Koning, Die niet zonder onderdanen zijn kan'. Dat is uiteindelijk de troost van de uitverkiezing door God!

Voor de gruwelen gestraft

Vs. 5-7. De andere zes mannen moeten de schrijver volgen en ieder mens doden, die geen teken op het voorhoofd draagt. Ongeacht geslacht of leeftijd. Alleen de 'getekenden' mochten niet worden benaderd (vgl. de engel des verderfs die in Egypte de huizen van de Israëlieten voorbijging vanwege het bloed aan de deurposten). Dan blijkt dat het oordeel begint bij het heiligdom van God. De straf treft eerst de vooraanstaanden van 'kerk en overheid' (vgl. 1 Petr. 4:17). De priesters en de oudsten gingen voor in het kwaad. Ze brachten het volk tot zonde. Daarom raakt allereerst de voorhof van de tempel verontreinigd met dode lichamen. Priesters en oudsten worden gevonnist door Gods gerechtsdienaren.

Bewogen voorbede

Vs. 8. In de voorhof behoudt alleen Ezechiël het leven. Als hij dat constateert, kan hij zijn ontzetting niet verbergen. Hij valt op zijn aangezicht en roept in vertwijfeling tot de HEERE: Zou dan na de wegvoering van het Tienstammenrijk, en na de wegvoering van de bovenlaag van de Judese bevolking ook al het overgeblevene verdorven worden? Ezechiël staat hier naast het schuldige volk. Hij bidt voor hen. Zijn voorbede wordt geboren uit de overtuiging van de ernst van Gods rechtvaardig oordeel; én uit liefde tot zijn volk, hoe schuldig ook. Maar de voorbede, voor de schuldigen in Juda, vermag nu niets (vgl. Jer. 14:19 tot 15:1). De profeet en priester Ezechiël is hier een type van Christus. De enige Mens, Die heilig, onschuldig, onbesmet en afgescheiden van de zondaren was en bleef. De grote Hogepriester, Die bidt voor schuldigen. En Hij wordt door Zijn hemelse Vader altijd verhoord!

Van de bewogen voorbede van Ezechiël kunnen we veel leren! Ook al weten wij de uitkomst niet, voorbede is wel geboden! Het is nodig te bidden voor de plaatselijke gemeenten, voor de kerk in haar geheel; en niet minder voor overheid en maatschappij. Wie weet heeft van de grove zonden van heden én van de ernst van Gods rechtvaardige straf, die heeft de heilige roeping om te bidden. Bewogen!

Een onherroepelijk vonnis

Vs. 9-10. De HEERE geeft nog eens aan, dat nu de tijd van genade voorbij is. Het volk zal zijn dwaalweg tot het bittere eind moeten gaan. Dat is een doodlopende weg, in de diepste zin van het woord. We staan hier voor Gods huiveringwekkend oordeel. In het Nieuwe Testament vinden we dat zelfs nog sterker. Hoe groot is de ernst daar met het oog op het laatste oordeel. Dan zullen allen worden geoordeeld naar wat ze hebben gedaan! Dan zal onderzocht worden, of er een levende geloofsband was aan Christus, ja of nee. Over de ongelovigen is dan het oordeel onherroepelijk.

De zuchtenden bewaard

Vs. 11. Het hoofdstuk sluit af met het bericht, dat voor Gods kinderen werkelijk is gezorgd. Zij zijn dierbaar in Gods oog. Tot hen nadert het gericht niet! God bewaart en beschermt de Zijnen. Er is een Ander die voor hen geleden heeft, de enige Hogepriester. Hij is voor hen onder Gods gericht doorgegaan. Hij heeft Zichzelf geofferd aan het kruis voor hun zonden. Hij heeft volbracht wat God de Vader Hem geboden had: Hij heeft de Zijnen liefgehad tot het einde! Hij is het ook, Die voor hen bidt. Die Ander is niemand minder dan Jezus Christus de Heere (Joh. 17). Op Zijn gebed worden de gekregen van de Vader bewaard van de boze, en uiteindelijk bedeed met eeuwige heerlijkheid!

GESPREKSVRAGEN

1. Welke gruwelijke zonden maken vandaag de dag opgang? In hoeverre vormen ze een bedreiging c.q. een verleiding voor de kerk? Hoe zouden wij als gemeente, en als lid van de gemeente de HEERE tot najver kunnen verwekken (vgl. vs. 3 en 6)?
2. Het verbondsvolk Juda werd in nauwelijks 30 jaar tijd weggesleept van Gods trouwe dienst naar de ontrouwe afgodendienst. Wat hebben wij daar voor boodschap aan? Hoe is onze houding daarbij? Vgl. Ez. 9, vs. 4.
3. "Het oordeel begint bij het huis van God." Wat heeft ons dat te zeggen?
4. God is Rechter. Wat betekent dat voor ons persoonlijk? Wat is het ambt van de gelovige hier ten opzichte van de naaste (uw buurman?) die de HEERE de rug toekent? (vgl. 2 Kor. 5, vs. 11).
5. Tot welke voorbeden roept dit Bijbelgedeelte ons op? Hoe grote plaats heeft het voorbidden in ons gebedsleven? En in de kerkdiensten?
6. Hoe is de uitverkiezing van God ons tot troost?

4

Gods liefde vergooid

Ezechiël 16

INLEIDING

In dit hoofdstuk is sprake van een beeldspraak voor de verbondsverhouding tussen de HEERE en Zijn volk: die van het huwelijk. Het beschrevene heeft trouwens ook het nodige te zeggen over de verhouding tussen de HEERE en de enkele gelovige. Haast alles wat in dit hoofdstuk beschreven staat is ook individueel toepasbaar.

De huwelijksbeeldspraak komt geregeld voor in de Bijbel. We treffen ze aan in het Hooglied, Psalm 45, Hosea 1, Efeze 5, enz. Ze geeft de innigheid van de verbondsverhouding aan. En evenzeer tekent dit beeld de bitterheid van ontrouw tegenover God. Wat van dat laatste hier beschreven wordt, is werkelijk gruwelijk (vgl. vs. 2). Schril wordt het contrast getekend tussen de liefdevolle zorg van God voor Zijn volk en de manier waarop Zijn volk zich heeft verslingerd aan de smadelijkste ontrouw.

Van lage komaf

Vs. 1-3. Ezechiël krijgt een overzicht over de geschiedenis die de HEERE met Zijn volk heeft gehouden. Een terugblik, die zonneklaar duidelijk zal maken wat het volk in de toekomst te wachten staat. Israëls aandeel in het verleden bestaat enkel en alleen uit gruwelen. De herkomst van het volk is al niet verheffend. Uw vader een Amoriet, uw moeder een Hethietische. (Abraham kwam uit Ur der Chaldeeën en in Joz. 24, vs. 2 lezen we dat hij daar andere goden heeft gediend).

Gods opzoekende liefde

Vs. 4-7. Hoe is het volk Israël ontstaan? In het begin leek het volkje op een pasgeboren baby, die aan haar lot is overgelaten. Waarvan de navel niet eens is afgesneden. Een kindje dat niet eens is gewassen, niet is geweven of gekleed. Niemand die naar Israël omzag. Niemand die bereid was om er liefde en zorg aan te geven. Het lag daar ergens op het veld, weggegooid; men walgde ervan. Maar dat verachtelijke, dat nietswaardige liep de HEERE niet voorbij! Hij zag het aan, dat 'kindje' vertreden in haar bloed. Hij riep het tot leven! En vervolgens heeft Hij dat nietige, dat beginnetje van een volk doen uitgroeien.